

पीतता

पीतकदमः, युं, (पीतको हम इति निवकम्भधारयः।) हरिदृष्टवः। इति राजनिर्वेषः। (हरिदृष्टव्येष्य विवरणं विशेषम्।)

पीतकदं, खो, (पीतः कन्दौष्य।) गजरम्। इति राजनिर्वेषः।

पीतकरवीरकः, युं, (पीतः करवीर इति निवकम्भधारयः। ततः स्वार्थं कन्।) पीतवर्णकरवीरपृथिव्यः। तत्पर्यायः। पीतप्रसवः २ सुगमिक्षुसुमः ३। अस्य गुणाः। सामान्यकरवीरगुणतुल्याः। इति राजनिर्वेषः।

पीतकावेरं, खो, (कुत्सितं वेरं शरीरं कावेरम्। पीतं कावेरं कुत्सितशरीरमपि यस्तत्।) झुक्मम्। पितालम्। इति मेहिनी २६, १०५। (विटिरस्य कुमुपितालश्वयोर्जया।)

पीतकाठं, खो, (पीतं काठमिति निवकम्भधारयः।) पीतचन्दनम्। इति राजनिर्वेषः।

पीतकीला, खो, (पीता कीला कीलतुल्या लतेति निवकम्भधारयः।) आवर्तकीलता। इति राजनिर्वेषः।

पीतघोषा, खो, (पीतानि पृथ्वानि सन्धस्या इटि पीता पीतपृथ्वीर्थयः। ततः पीता घोषेति कम्भधारयः।) पीतपृथ्वीर्थयाता। इति राजमाला। अस्याः पर्यायः; घोषकश्वद्वद्वयः।

पीतचन्दनं, खो, (पीतं चन्दनमिति निवकम्भधारयः।) पीतवर्णचन्दनम्। ततु इविष्टदेश प्रतिष्ठम्। कलम्बक इति खातम्। तत्पर्यायः।

पीतगत्यम् २ कालेयम् ३ पीतकम् ४ माधवप्रियम् ५ कालेयकम् ६ पीतकाठम् ७ वर्वरम् ८। इति राजनिर्वेषः। कालीयकम् ८ कालीयम् १० पीताभम् ११ इरिपद्मनम् १२ इरिप्रियम् १३ कालावारम् १४ कालावासार्थकम् १५। अस्य गुणाः। रक्तचन्दनगुणतुल्यगुणत्वम्। अङ्गनशिल्पः। इति भावप्रकाशः।

पीततत्त्वम्। तिक्तत्वम्। कुङ्कुमशक्तिविच्चिकादकिमिनशिल्पम्। कान्तिकरणः। इति राजनिर्वेषः।

पीतचन्दपकः, युं, (पीतं चन्दकमिति शिल्पा यस्य।) प्रद्वापः। इति जटाधरः। (पीतं चन्द्रं तद्वपुर्यमस्य।) पीतवर्णचन्दकपृथ्वीर्थयः।

पीततखुला, खो, (पीतस्तखुलोष्य।) कहुनी। इति राजनिर्वेषः।

पीततखुला, खो, (पीतस्तखुलोष्य।) चविकाद्वयः। इति राजनिर्वेषः।

पीततुखः, युं, (पीतं तुखं वस्य।) कारणवपक्षी। तत्पर्यायः। चतुर्मुखः २ सुयहः ३। इति चिकाक्षपीदः।

पीतता, खो, (पीत + तत् + टाप्।) इरिद्रभता। पीतलम्। पीतशब्दात् भावार्थं तप्रब्रयनिव्याप्ता। इति याकरणम्। (यथा, महाभारते। ३। १४६। २६।)

“इपरेषि युगे धर्मो इभगो नः प्रवर्तते। विष्णु वै पीतता प्राति चतुर्द्वा वै एव च।”

पीतप

पीततेजा, खो, (पीतं तेजमस्याः।) औतिश्वाती लता। इति जटाधरः। महान्योतिश्वाती। इति राजनिर्वेषः।

पीतदारु, खो, (पीतच तद् दारु वैति।) देवदारु। इत्यमरः। २४। ५४। (पर्यायोद्यत्यया,— “सुरदारु इकिलिं शुरारु भद्रदारु च। देवकाढम्पीतदारु देवदारु च दारु च।” इति वैद्यकरलमालायाम्।)

चरलः। इति इत्यमाला। इरिदः। इति राजनिर्वेषः। (पर्यायोद्यत्यया,— “हार्वैं हारहरिदा च पर्वत्या पर्वतीति च। कटहृष्टेरी पीता च भवेत् चैव प्रचम्पचा। चैव कालीयकः प्रोक्तस्तथा कालेयकोर्पि च। पीतदुष्ट इरिद्व पीतदारुपीतकम्।” इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे।)

पीतदुष्टा, खो, पीतं दुष्टं वस्या यथा वा। धेशुया। दुष्टवस्तुकैः संस्थिता गौः। इति देमचन्द्रः। (पीतं पीतवर्णं दुष्टं द्वौरमस्याः। कटुपर्णैः। चोक इति भावा। यथास्याः पर्यायः।

“कटुपर्णै देमवतौ देमवौरी हिमावती। देमाङ्गा पीतदुष्टा च तनूक्षेषोक्तुस्तच्चते।” इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे।)

पीतहः, युं, (पीतो इरिदि निवकम्भधारयः।) चरलहृष्टः। दारुहरिदा। इत्यमरः। २४। ५०, २४। १०१। (यथास्य पर्यायः।

“हार्वैं हारहरिदा च पर्वत्या पर्वतीति च। कटहृष्टेरी पीता च भवेत् चैव प्रचम्पचा। चैव कालीयकः प्रोक्तस्तथा कालेयकोर्पि च। पीतदुष्ट इरिद्व पीतदारुपीतकम्।” इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे।)

पीतनं, खो, (पीतं करोतीति। तत्करोतीति चित्। ततो ल्युः। यदा, पीतं पीतवर्णं नयतीति। नी+उः।) झुक्मम्। (यथा, ग्रीकक्षरिते। ८। १४।

“अपहृष्ट पीतनमप्तेष-
ममरतुद्धर्षी शरीरतः।
भौत इव गहननामिगुह्वा
प्रपलाय द्रूष्मयित्प योभरः।”)

इरितालम्। पीतदारु। इत्यमरमेहिष्वो।

पीतनः, युं, (पीतं करोतीति। चित्। ततो ल्युः।) ल्युः। इति राजनिर्वेषः। आवातकः। इति मेहिनी २६, १०५। (नद्योद्वयः।) तत्पर्यायो यथा, वैद्यकरलमालायाम्।

“नद्योद्वय पलायनपाको पलायनपाको च पीतनः। गत्वभाषो गत्वसुषो हितीयः चिप्रपाकवपीदः।”

पीतनकः, युं, (पीतन एव। पीतन + वार्षं कन्।) आवातकः। इति राजनिर्वेषः।

पीतपर्णै, खो, (पीतानि पीतवर्णानि पर्वतीति यस्याः। दीप्।) चित्तपर्णै। इति शब्दचन्द्रिका। विहिति इति भावा।

पीतम्

पीतपादा, खो, (पीतौ पादौ यस्याः।) शारिकपद्मी। इति हेमचन्द्रः। पीतचरणयुक्ते, चि। पीतपुष्टं, खो, (पीतानि पृथ्वानि यस्य।) आहुत्यद्वयः। इति राजनिर्वेषः। (कुशाष्टम्। तत्पर्यायो यथा भावप्रकाशे। “कुशाष्ट स्तात् पुष्टफलं पीतपुष्टं छहत्पलम्।”)

इरिदाभक्तसम्भः।

पीतपुष्टः, युं, (पीतानि पीतवर्णानि पृथ्वानि यस्य।) कर्णिकाद्वयः। इति शब्दचन्द्रिका। चम्पकद्वयः। इति राजनिर्वेषः। पीतभिष्टौ। पिष्टोतकमेदः। इति इत्यमाला। (इहूदीद्वयः। यथा, वैद्यकरलमालायाम्। “पीतपुष्टोऽहारपृथ्वे हृष्टी तापविष्यः।”)

राजकोशातकौ। तत्पर्यायो यथा, भावप्रकाशे। “धामार्गवः पीतपुष्टो जालिनी हतवीधना। राजकोशातकौ चेति तथोक्ता राजिमतुपला।”

पीतपुष्टा, खो, (पीतं पुष्टं यस्याः।) इत्यवाद्वयो। भिष्टरिदात्मुपः। आद्वकौ। इति राजनिर्वेषः। (महावला। तत्पर्यायो यथा, वैद्यकरलमालायाम्। “कृष्णप्रोक्ता त्वतिवला पीतपुष्टा महावला।”)

पीतपुष्टौ, खो, (पीतं पुष्टं यस्याः।) जातिलालौ डौ०। शक्तपुष्टौ। चहृदेवी। महाकोषातकौ। अपुष्टौ। इति राजनिर्वेषः।

पीतपलकः, युं, (पीतपल एव। वार्षं कन्।) श्रावोटद्वयः। इति भावप्रकाशः।

पीतवालुका, खो, (पीता वालुकेव चूर्णवरचो यस्याः।) इरिदा। इति चिकाक्षपीदः। पीतवर्णसिकता च।

पीतवैजा, खो, (पीतं वैजं यस्याः।) मेधिका। इति राजनिर्वेषः। पीतवर्णवैजयुक्ते, चि।

पीतभङ्गराजः, युं, (पीतो भङ्गराजः।) पीतभङ्गराजः। पीत केयिद्वया इति भावा। तत्पर्यायः। चक्रभङ्गराजः २ इरिप्रियः ३ देवप्रियः ४ चक्रभङ्गराजः ५ पात्रणः ६। अस्य गुणाः। तिक्तत्वम्। उच्चात्वम्। चक्रभङ्गराजम्। कपामश्योपगाश्चिलम्। तच शीको रवायनः। इति राजनिर्वेषः।

पीतमणिः, युं, (पीतो मणिरिति निवकम्भधारयः।) पुष्टरागः। इति राजनिर्वेषः। (पुष्टराग-शब्देष्य विवरणं शातव्यम्।)

पीतमालिकं, खो, (पीतं मालिकम्।) मालिकम्। इति राजनिर्वेषः।

पीतसुहः, युं, (पीतः पीतवर्णं सुहः।) सहविशेषः। लीला सुग इति भावा। तत्पर्यायः। वसः २ लक्ष्मीरः ३ प्रवेषः ४ चयः ५ शारदः ६। इति हेमचन्द्रः। ४। १४।